

Τελέστηκε η χειροτονία του Εψη-φι-σμέ-νου Μη-τρο-πο-λί-του Περιστερίου κ. Γρηγορίου

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Να αναδείξει το αυθεντικό είναι της Εκκλησίας, το σωτηριολογικό της περιεχόμενο και την εσχατολογική της διάσταση κάλεσε τον νέο Μητροπολίτη Περιστερίου Γρηγόριο ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος.

????????????? ?? ?????????????? ?????? ?? ?????? ??????? ?.. ?????????, ?????????? ??????, ??????? 17 ?????-?????, ??? ???? ?????????????? ?? ??????, ? ???-??-??-?? ?? ????-??-??-?? ??-??-??-??-?? ??????????? ?. ?????????, ??? ??????? ?? ?? ???? ??????? ?? ?????????? ?? ?????????? ?? ???? 8 ?????????? 2021, ????????????? 64 ??????.

??? ?????????????? ??????????? ?? ?????????????? ??????????????: ?????????????? ??? ??????? ?. ?????????, ?????????? ?? ?????????????? ?. ?????????, ?????????? ?. ?????????????, ?????, ??????? ?? ?????????????? ?. ???????????, ???????, ??????????? ?? ?????????????? ?. ?????????, ??????????? ?. ?????????, ??????????? ?. ??????. ?????????? ????? ? ?????????????????? ?????????????? ??????? ?. ??????????????

Ο νεοχειροτονηθείς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου προτίμησε να μην πει πολλά στον χειροτονητήριο λόγο του, καθώς, όπως ανέφερε, θέλησε να ζήσει εν σιωπή «τη μεγάλη και ιερότατη αυτή στιγμή της μέγιστης προσωπικής του Πεντηκοστής», λέγοντας ότι η κατά Θεόν

σιωπή είναι ο καλύτερος τρόπος έκφρασης. Χαρακτήρισε την ιεροσύνη ως χάρισμα και δώρο Χριστού και είπε ότι ο Επίσκοπος κείται εις τόπον και εις τύπον, αλλά και εις τρόπον Χριστού. «Να μου επιτρέψετε τη σιωπή μου και να μου τη συγχωρήσετε».

Απευθυνόμενος προς τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο, τον ευχαρίστησε, επειδή τον τίμησε με την απόλυτη εμπιστοσύνη του, αναθέτοντάς του την άνω καθέδρα της Εκκλησίας των Περιστεριέων. Κατόπιν, ευχαρίστησε όλα τα συνοδικά μέλη της Εκκλησίας της Ελλάδος, που δέχθηκαν την πρόταση του Αρχιεπισκόπου και τον ενέταξαν στην οικογένεια των Επισκόπων, τους Μητροπολίτες που συλλειτούργησαν στην χειροτονία του, τους αρχιερείς που παραβρέθηκαν, τους συμπρεσβυτέρους του, τους γονείς του, που κοιμήθηκαν πρόσφατα και όλους τους συναδέλφους του σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες που υπηρέτησε.

Τέλος, τόνισε ότι στο Ιερό Σώμα της Ιεραρχίας δηλώνει **«Συνοδική υπακοή, η οποία συνεπάγεται υπέρβαση του όποιου προσωπικού μου προτάγματος και ένταξή του στην συνοδικότητα της Εκκλησίας και στην τελική συνοδική βούληση του Ιερού Σώματος. Το δε μυστήριο ενότητας του Αρχιεπισκόπου της Εκκλησίας μας, ως του Πρώτου της Αποστολικής Παράδοσης, θα αποτελεί για μένα στο εξής πυξίδα στην αρχιερατική μου διακονία».**

Στην αντιφώνησή του, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Ιερώνυμος

τόνισε ότι η σχεδόν ομοθυμαδόν επιλογή για το Σώμα της Ιεραρχίας ενός ανθρώπου της μάχιμης θεολογικής επιστήμης δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού με την επιλογή αυτή η Ιεραρχία θέλησε να επικαιροποιήσει τη σπουδαιότητα του θεολογικού λόγου στο σήμερα. «Είναι αλήθεια ότι για τους περισσότερους χριστιανούς ο θεολογικός

λόγος ταυτίζεται με κάτι θεωρητικό, ακαδημαϊκό και σχολαστικό, κάτι που αδικεί την αξία του. Στην δική μας ορθόδοξη παράδοση ο Θεολογικός λόγος είναι όντως θεολογικός, μόνο όταν επιδρά στην καθημερινότητά μας, όταν έχει υπαρξιακές συνέπειες στον τρόπο που ζούμε. Επομένως ο θεολογικός λόγος είναι ουσιαστικός όταν συνδυάζει την θεωρία και την πράξη. Μία θεωρία που δεν μετουσιώνεται σε πράξη καταντά βερμπαλιστική και άχρηστη, αλλά και μία πράξη που δεν είναι θεμελιωμένη σε ορθόδοξα κριτήρια, όπως μας τα παρέδωσε ο Χριστός και οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας, δεν διαφέρει σε τίποτε από την οποιαδήποτε πράξη μιας άλλης θρησκείας φιλοσοφίας η πολιτικής οντότητας».

Κάνοντας αναφορά στην πανδημία που πλήττει και την χώρα μας, ο Αρχιεπίσκοπος σημείωσε ότι «η πανδημία έφερε στην επιφάνεια την σπουδαιότητα του θεολογικού λόγου. «Διότι η φύση των πανδημιών, των ασθενειών, σχετίζεται με το θάνατο. Και ο θάνατος για την ορθόδοξη αντίληψη είναι κάτι αφύσικο, έξω από το σχέδιο του θεού. Επομένως, η πανδημία με έναν γενικευμένο τρόπο απειλεί τη ζωή, καταστρέφει κάθε ανθρώπινη δομή, σπέρνοντας παντού πανικό και απελπισία. **Σε τέτοιες κρίσεις κρίνεται ιδιαιτέρως η αποτελεσματικότητα και η ποιότητα των πολιτικών, κοινωνικών και θρησκευτικών δομών.** Σε αυτό το πλαίσιο της πίεσης, και η Εκκλησία μας κλήθηκε να αντιμετωπίσει τις πρωτόγνωρες, αλλά όχι άγνωστες συνθήκες στην ιστορία της ανθρωπότητας και να τοποθετηθεί με ευθύνη. **Η υπεύθυνη στάση της Εκκλησίας επέφερε και αντιδράσεις, μέσα από τις οποίες φάνηκε ένα έλλειμμα σε κάποιους σχετικά με το τι είναι συνοδικό σύστημα, τι σημαίνει υπακοή στον επίσκοπο και σε τι συνίσταται η ευθύνη του επισκόπου. Ζητήματα εν τέλει τα οποία συνδέονται με την αντίληψή μας για το τι είναι Εκκλησία και ποια είναι η ταυτότητα της Εκκλησίας. Το κύριο μέλημα του θεολογικού λόγου είναι να μας περιγράψει ποιος είναι ο αληθινός Θεός. Να μας αποκαλύψει τον σκοπό της δημιουργίας, δηλ. το νόημα της ζωής. Ο θεολογικός λόγος σχετίζεται με τη σωτηρία του ανθρώπου. Για αυτούς τους λόγους αποκτά ιδιαίτερη αξία, γιατί θα μας δώσει τα κριτήρια μέσα από τα οποία θα αντλήσουμε τις εκκλησιαστικές μας απαντήσεις. Αλλά η πανδημία είναι μια σταγόνα σε έναν κόσμο που έχει αποσταθεροποιηθεί η εκκοσμίκευση και η αποϊεροποίησή του. Η αποϊεροποίηση αφαιρεί την σύνδεση του κόσμου με τον Θεό-Δημιουργό του, ο οποίος προσδίδει ιερότητα σε ό,τι είναι δημιούργημα του. Η ανθρωπότητα πέρασε στην πλήρη αποδόμηση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα**

να καταντά ο κόσμος και ο άνθρωπος περιπλανώμενος, άνευ νοήματος και συγχώρησης. Διότι δεν είναι η μετάνοια του ανθρώπου που προκαλεί την συγχώρηση του Θεού αλλά η συγχώρηση του Θεού είναι αυτή που καθιστά δυνατή την μετάνοια του ανθρώπου».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Μακαριώτατος τόνισε πως «είναι απαραίτητο να καταδειχθεί η σημασία του θεολογικού λόγου ως μία λειτουργία που θέτει τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις για να προσεγγίσουμε εκ νέου τα σύγχρονα ερωτήματα του ανθρώπου. Είναι απαραίτητο να καταδειχθεί τι είναι Εκκλησία και πώς φανερώνεται ως κοινότητα. Είναι απαραίτητο να επαναπροσδιορίσουμε το ρόλο των λαϊκών και τον ρόλο του επισκόπου, προκειμένου να διασωθεί το αληθινό και αυθεντικό είναι της Εκκλησίας. Την εμπειρία σου σε αυτά τα θέματα συνεκτίμησε Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος και σε εξέλεξε επίσκοπο στην νευραλγική πόλη του Περιστερίου. Θα σε παρακαλούσα κατά προτεραιότητα να καταπιαστείς με αυτά τα ουσιώδη ζητήματα και να μετουσιώσεις την θεωρία σε πράξη στις ενορίες της ξεχωριστής πόλεως του Περιστερίου. Η μέχρι τώρα ιερατική και ακαδημαϊκή σου πορεία με κάνει να ελπίζω ότι με ακρίβεια θα προστατεύσεις και θα αναδείξεις το αυθεντικό είναι της Εκκλησίας, το σωτηριολογικό της περιεχόμενο και την εσχατολογική της διάσταση. Έτσι, όχι μόνο για τους χριστιανούς της μητροπόλεως Περιστερίου, αλλά και για τους συνεπισκόπους σου και για μένα προσωπικά, θα είσαι ένα υποδειγματικό παράδειγμα προς μίμηση και καύχηση, ένα δώρο Θεού».

Στη χειροτονία του νέου Μητροπολίτη Περιστερίου παρίστανται η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Νίκη Κεραμέως, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, καθώς και ο Δήμαρχος Περιστερίου Ανδρέας Παχατουρίδης.

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης, Eurokinissi

Το βιογραφικό του νέου Μητροπολίτη Περιστερίου

Ο Εψηφισμένος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος (Παπαθωμάς) γεννήθηκε το 1960 στα Νάματα του Δήμου Ασκίου-Βοΐου του Νομού Κοζάνης. Απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής και της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1978-1986) και στην συνέχεια καθηγητής στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων ως Εφέδρου Αξιωματικού Πυροβολικού (1982-1985), πραγματοποίησε μεταπτυχιακές, διδακτορικές και μεταδιδακτορικές σπουδές (Υψηγεία) στο Παρίσι (1988-1997).

Εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Λόφου Κιλκίς και χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κιλκίς κατά την διάρκεια του Φεβρουαρίου 1998. Ως κληρικός υπηρέτησε στην Ιερά Μητρόπολη Κιλκίς (1998-1999 & 2009-2010), στην Ιερά Μητρόπολη Γαλλίας-Παρίσι (1999-2005) και στην Αυτόνομη Εκκλησία της Εσθονίας-Ταλλίνη (2005-2009). Από άποψη διοικητικών θέσεων, διετέλεσε στις Μητροπόλεις αυτές Πρωτοσύγκελλος, και Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Λόφου Κιλκίς, καθώς και Σχολάρχης στο Εκκλησιαστικό Λύκειο του Κιλκίς και στο Ορθόδοξο Θεολογικό Ινστιτούτο «Άγιος Πλάτων» Ταλλίνης. Από το 2010 έως σήμερα (2021)

υπηρετεί ως ιεροκήρυκας στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Είναι Καθηγητής του Κανονικού Δικαίου στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Ορθόδοξο Θεολογικό Ινστιτούτο «Άγιος Σέργιος» Παρισίων και στο Ευρωπαϊκό Διαπανεπιστημιακό Πρόγραμμα Διδακτορικών Σπουδών ΣΩΚΡΑΤΗΣ-GRATIANUS (Παρίσι XI), καθώς και Υφηγητής της Νομικής Σχολής Jean Monnet του Πανεπιστημίου Paris XI. Είναι Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Forum των Ορθοδόξων Θεολογικών Σχολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EFOST), αντιπρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής και μέλος του «Ινστιτούτου Ερευνών για την Μελέτη των Θρησκειών» (Institut de Recherches pour l'Étude des Religions-I.R.E.R.) του Πανεπιστημίου Paris IV της Σορβόνης. Συνέγραψε και δημοσίευσε 25 βιβλία και 120 άρθρα στους τομείς της Θεολογίας, του Κανονικού Δικαίου και της Συγκριτικής Θρησκειολογίας-Εθνολογίας.

Την 8η Οκτωβρίου 2021 εξελέγη υπό του Σεπτού Σώματος της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης Περιστερίου.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr